ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Pávkovou ve věci

žalobkyně: **MONETA Money Bank, a.s.**, IČO 25672720
sídlem Vyskočilova 1422/1b, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Jáchymem Petříkem
sídlem Plzeňská 3350/18, 150 00 Praha

proti
žalovanému: [redacted]

o zaplacení 82 231,40 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 82 231,40 Kč s úrokem z prodlení ve výši 5 604,23 Kč a ve výši 10 % ročně z částky 79 306,40 Kč od 30. 6. 2020 do zaplacení do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 20 423,60 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně [redacted] advokáta sídlem v [redacted]

III. Žalobkyně je povinna zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Táboře na soudním poplatku částku 117 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobkyně se domáhá vydání rozhodnutí, kterým by byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobkyni částku uvedenou ve výroku I. tohoto rozhodnutí se zákonným úrokem z prodlení z titulu nesplněné povinnosti žalovaného vyplývající ze smlouvy o úvěru uzavřené mezi žalobkyní (v době uzavření smlouvy GE Money Bank, a.s.) a žalovaným dne 18. 1. 2016. Touto smlouvou

Shodu s prvopisem potvrzuje Vladislava Klečáková.

se žalobkyně zavázala poskytnout žalovanému úvěr ve výši 100 000 Kč a žalovaný se zavázal poskytnutý úvěr splácet v pravidelných měsíčních splátkách. Žalovaný úvěr čerpal dne 18. 1. 2016, z jeho strany však docházelo k opakovanému porušování termínů splatnosti, proto žalobkyně prohlásila úvěr k 4. 9. 2019 za splatný. Žalovaný však i přes zesplatnění svůj dluh žalobkyni neuhradil a dluží částku 82 231,40 Kč sestávající z dosud neuhrazené jistiny úvěru ve výši 74 286,49 Kč, z kapitalizovaného smluvního úroku přirostlého k jistině ve výši 5 019,91 Kč a z poplatků ve výši 2 925 Kč. Žalobkyně požaduje také úrok z prodlení z jistiny. Ani na základě předžalobní výzvy žalovaný dlužné částky neuhradil.

Protože bylo možné věc rozhodnout na základě listinných důkazů obsažených ve spise, vyzval soud žalovaného, aby se ve smyslu ustanovení § 115a o. s. ř. vyjádřil k tomu, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Zároveň soud připojil doložku, že nevyjádří-li se žalovaný k této výzvě, bude mít soud za to, že proti takovému postupu nemá námitek (§ 101 odst. 4 o. s. ř.). Žalobkyně souhlasila s rozhodnutím věci bez nařízení jednání již v rámci podané žaloby, žalovaný se k výzvě soudu nevyjádřil, ačkoliv mu byly žaloba a výzva doručeny v souladu s § 46b, písm. a) o. s. ř., proto soud rozhodoval na základě listinných důkazů založených ve spise.

Z předložených listinných důkazů, tj. z úvěrové smlouvy ze dne 18. 1. 2016 ve spojení se všeobecnými obchodními podmínkami žalobkyně a sazebníku, výpisu z běžného účtu, oznámení o prohlášení úvěru za splatný a předžalobní výzvy ze dne 3. 7. 2020 má soud za prokázané, že mezi žalobkyní a žalovaným byla uzavřena smlouva o úvěru, jejíž součástí byly i obchodní podmínky žalobkyně. Podle uzavřené smlouvy se žalobkyně zavázala poskytnout žalovanému úvěr ve výši 100 000 Kč a žalovaný se zavázal splatit tento úvěr včetně smluvního úroku ve splátkách v neměnné výši 15 % v 96 anuitních splátkách po 1 847 Kč včetně poplatku za pojištění 165 Kč, tj. měsíčně 2 012 Kč. Splatnost jednotlivých splátek byla sjednána vždy k 16. dni příslušného měsíce, počínaje od 16. 2. 2016. Žalovaný dne 18. 1. 2016 úvěr čerpal, splátky však nehradil řádně a včas. Jistina úvěru byla úročena úrokovou sazbou 15 % ročně. Dle č.l. 43 obchodních podmínek úroky, které nebudou ke dni splatnosti řádně zaplaceny, má banka právo připisovat k částkách dříve splatným a dosud neuhrazeným a dále je pak úročit úrokem z prodlení nebo smluvním úrokem. Vzhledem k tomu, že žalovaný sjednané smluvní podmínky neplnil, byl úvěr k 19. 8. 2019 žalobkyní zesplatněn. Ačkoli úvěr žalovaný čerpal, dlužné splátky neuhradil ani na základě sdělení o zesplatnění ze dne 21. 8. 2019. Předžalobní výzvou ze dne 3. 7. 2020 byl žalovaný upomínán o zaplacení dlužných částek.

Při právní kvalifikaci vycházel soud z § 2395 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z."), podle něhož smlouvou o úvěru se úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky. Podle § 1751 odst. 1 o. z. lze část obsahu smlouvy určit odkazem na obchodní podmínky, které navrhovatel připojí k nabídce nebo které jsou stranám známy. Odchylná ujednání ve smlouvě mají před zněním obchodních podmínek přednost.

V dané věci byla mezi žalobkyní a žalovaným uzavřena smlouva o úvěru ve smyslu § 2395 o. z. Na základě této smlouvy poskytla žalobkyně žalovanému úvěr ve výši 100 000 Kč. Žalovaný se zavázal vyčerpané prostředky splácet měsíčními splátkami stanovenými úvěrovou smlouvou, a to včetně sjednaného smluvního úroku z úvěru a poplatků, avšak tuto povinnost porušil a splátky řádně neplnil. Žalobkyně proto úvěr zesplatnila a žalovaný je povinen uhradit žalobkyni na dosud neuhrazené jistině a poplatcích částku 82 231,40 Kč, stejně jako úrok z prodlení v kapitalizované výši celkem 5 604,23 Kč a dále úrok z prodlení běžící od 30. 6. 2020 do zaplacení, a to v souladu s § 1970 o. z. ve výši dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. Lhůta k plnění zbyla stanovena dle § 160 odst. 1 o. s. ř.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 20 423,60 Kč. Tyto náklady

Shodu s prvopisem potvrzuje Vladislava Klečáková.

sestávají ze soudního poplatku v částce 3 290 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a.t.") z tarifní hodnoty ve výši 82 231,40 Kč sestávající z částky 4 420 Kč za každý ze tří úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a.t. včetně tří paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a.t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 14 160 Kč ve výši 2 973,60 Kč.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla povinna uhradit podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudní poplatek za žalobu ve výši 3 290 Kč (pol. 2., bod 1c Sazebníků poplatků) a dosud byla uhrazena pouze částka 3 173 Kč, soud žalobkyni uložil uhradit tento doplatek ve lhůtě do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích - pobočce v Táboře, prostřednictvím Okresního soudu v Táboře. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Tábor 27. listopadu 2020

JUDr. Lenka Pávková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Vladislava Klečáková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.01.2021 a vykonatelnosti dne 27.01.2021.
Připojení doložky provedla Pavla Červená dne 23.09.2026.